

Datum van inontvangstneming : 10/02/2026

Zaak C-799/25***Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie****Datum van indiening:**

9 december 2025

Verwijzende rechter:

Fővárosi Ítéltábla (rechter in tweede aanleg Boedapest, Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

28 oktober 2025

Verzoekende partij:

Hochtief Europe GmbH Magyarországi Fióktelepe

Verwerende partij:

Győri Ítéltábla (rechter in tweede aanleg Győr, Hongarije)

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Hoger beroep ingesteld door de verzoekende partij tegen een rechterlijke beslissing houdende afwijzing van haar vordering tot vergoeding van de schade die is veroorzaakt door een nationale rechterlijke instantie in de uitoefening van haar rechterlijke bevoegdheid wegens vermeende schending van het Unierecht doordat een op een beslissing van het Hof van Justitie (hierna: „Hof”) gebaseerd verzoek tot herziening van een in kracht van gewijsde gegaan nationale rechterlijke beslissing niet-ontvankelijk is verklaard.

Aard en voorwerp van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Uitlegging van het arrest van 29 juli 2019, Hochtief Solutions Magyarországi Fióktelepe (C-620/17), van de beschikking van 18 december 2019, Hochtief (C-362/18), en van artikel 267 VWEU

* Procestaal: Hongaars.

Verenigbaarheid van de voor de nationale rechterlijke instanties bindende uitlegging van het nationale procesrecht door de Kúria (hoogste rechtelijke instantie, Hongarije) met de beginselen van gelijkwaardigheid, doeltreffendheid en loyale samenwerking en met artikel 267 VWEU

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de beslissingen van het Hof in de zaken C-620/17 en C-362/18 aldus worden uitgelegd dat wanneer krachtens de regelgeving van een lidstaat een verzoek tot herziening kan worden ingediend tegen een in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissing op basis van een nieuwe beslissing van een nationale rechterlijke instantie of van de Alkotmánybíróság (grondwettelijk hof, Hongarije), ook een verzoek tot herziening die kracht van gewijsde opheft moet kunnen worden ingediend overeenkomstig de beginselen van gelijkwaardigheid, doeltreffendheid en loyale samenwerking teneinde de overeenstemming met het Unierecht, zoals uitgelegd in een arrest van het Hof, te waarborgen?
- 2) Wanneer op basis van het antwoord op de eerste vraag een verzoek tot herziening die kracht van gewijsde opheft moet kunnen worden ingediend, ook teneinde de overeenstemming met het Unierecht – zoals uitgelegd in een arrest van het Hof – te waarborgen, zijn dan de procedureregels van nationaal recht inzake de ontvankelijkheid van het verzoek tot herziening van toepassing?
- 3) Kan de bevoegdheid van de in laatste aanleg optredende nationale rechterlijke instantie die de uniforme toepassing van het nationale recht waarborgt, zich overeenkomstig artikel 267 VWEU uitstreken tot een restrictieve of extensieve uitlegging van een arrest van het Hof houdende uitlegging van het Unierecht, of tot een uitlegging die, in afwijking van een eerdere uitlegging, dat arrest zijn doeltreffendheid ontnemt, op basis van de bepalingen van het nationale recht?
- 4) Staat het Unierecht overeenkomstig artikel 267 VWEU in de weg aan een nationale bepaling – en kan deze derhalve buiten toepassing worden gelaten – indien de rechter op grond van die bepaling gebonden is aan een door de in de laatste aanleg uitspraak doende rechterlijke instantie van de betreffende lidstaat gegeven beslissing ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht, ook al is hij van oordeel dat de materiële vaststellingen in die beslissing, in het licht van de uitlegging van het Hof, de doeltreffendheid van het Unierecht en de bescherming van de aan de justitiabelen verleende rechten niet waarborgen?

Aangevoerde wettelijke bepalingen

Nationale bepalingen

Overeenkomstig het in de zaak toepasselijke, vroeger geldende § 260, lid 1, onder a), van *de polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény* (wet nr. III van 1952 tot instelling van het wetboek burgerlijke rechtsvordering; hierna: „oud wetboek burgerlijke rechtsvordering”) kan tegen een definitief geworden uitspraak een verzoek tot herziening worden ingediend wanneer een partij enig feit of bewijsstuk, of enige definitief geworden rechterlijke of administratieve beslissing aandraagt waarmee het gerecht in de loop van de voorgaande procedures geen rekening heeft gehouden, en waaruit zij voordeel zou hebben gehaald indien dat wel het geval zou zijn geweest. § 260, lid 2, bepaalt dat een partij slechts een verzoek tot herziening kan indienen indien zij buiten haar schuld in de voorgaande procedure geen beroep heeft kunnen doen op de in dat verzoek ingeroepen feiten, bewijsstukken of beslissingen.

Krachtens § 262/A van het oude wetboek burgerlijke rechtsvordering kan tegen een definitief geworden uitspraak een verzoek tot herziening worden ingediend op basis van een beslissing van de Kúria wanneer de Alkotmánybíróság een materiële regeling of bepaling nietig heeft verklaard.

§ 275, lid 1, van het oude wetboek burgerlijke rechtsvordering bepaalt dat in cassatieprocedures bij de Kúria geen bewijsvoering is toegestaan.

Krachtens § 25, lid 3, van de Alaptörvény (Hongaarse grondwet) waarborgt de Kúria de uniforme toepassing van het recht door de rechterlijke instanties en geeft zij beslissingen ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht waaraan de rechterlijke instanties zijn gebonden.

De regeling inzake beslissingen ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht en beroepsprocedures ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht is vastgesteld bij de bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (wet CLXI van 2011 betreffende de organisatie en het bestuur van rechtbanken; hierna: „wet CLXI van 2011”).

§ 41/D, lid 1, onder c), van wet CLXI van 2011 bepaalt dat indien de afdeling die belast is met het onderzoek van beroepen die ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht zijn ingesteld, vaststelt dat de beslissing waartegen beroep is ingesteld, op een rechtspunt afwijkt van een gepubliceerde beslissing van de Kúria, doet zij uitspraak over de uitlegging waaraan de rechterlijke instanties zijn gebonden, neemt zij een beslissing die de beslissing waartegen beroep is ingesteld geheel of gedeeltelijk vernietigt wanneer deze ten onrechte op een rechtspunt afwijkt van de gepubliceerde beslissing van de Kúria en gelast zij de Kúria een nieuwe procedure te voeren en een nieuwe beslissing te geven.

Krachtens § 41/D, lid 5, van wet CLXI van 2011 heeft een dergelijke beslissing de kracht van een beslissing die is gegeven ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht en wordt zij in de Magyar Közlöny (Hongaars staatsblad) bekendgemaakt overeenkomstig de regels voor de bekendmaking van die beslissingen.

Krachtens § 42, lid 1, van wet CLXI van 2011 zijn beslissingen die ten behoeve van een uniforme uitlegging van het recht worden gegeven, bindend voor de rechterlijke instanties vanaf de datum van bekendmaking ervan in de Magyar Közlöny.

Unierechtelijke bepalingen

Artikel 4, lid 3, VEU

Artikel 5, leden 1 en 2, VEU

Artikel 267 VWEU

Aangehaalde rechtspraak

Rechtspraak van nationale rechterlijke instanties

Beslissing Jpe.II.60.027/2021/8 van de kamer van beroep van de Kúria in het belang van de rechtseenheid (hierna: „rechtseenheidsbeslissing”)

In de rechtseenheidsbeslissing geeft de Kúria de voor de rechterlijke instanties bindende uitlegging dat een beslissing van het Hof in een prejudiciële procedure geen grond kan opleveren voor herziening. In de motivering van de rechtseenheidsbeslissing zet de Kúria uiteen dat „de rol [van het Hof] zich uitdrukkelijk beperkt tot de uitlegging van het Unierecht, [het Hof] neemt een standpunt in over een rechtsvraag. [...] In het kader van de uitlegging van het recht kan [het Hof] geen rekening houden met nieuwe feiten. [...] Zoals hierboven werd uiteengezet neemt [het Hof] in het arrest naar aanleiding van een prejudiciële procedure in alle gevallen, ongeacht of het zich uitspreekt over de uitlegging dan wel de geldigheid van het Unierecht, een standpunt in over een rechtsvraag en nooit over de feiten, zodat het noch volgens de vroeger geldende, noch volgens de thans geldende regelgeving als grond voor herziening kan worden aangewend.” De rechtseenheidsbeslissing vermeldt tevens dat „[het Hof] in het kader van een prejudiciële procedure een beslissing neemt over de uitlegging en de geldigheid van afgeleid Unierecht en over de uitlegging van de verdragen, dat wil zeggen het primaire Unierecht. Een beslissing [van het Hof] in het kader van een prejudiciële procedure geldt, met uitzondering van die waarin uitspraak wordt gedaan over de ongeldigheid, slechts voor de bij de zaak betrokken partijen en heeft derhalve relatieve werking, met andere woorden: een beslissing tot uitlegging van het

Unierecht heeft in beginsel geen werking *erga omnes* die verder gaat dan de betrokken zaak.”

Rechtspraak van de rechterlijke instanties van de Unie

Arrest van 29 juli 2019, Hochtief Solutions Magyarországi Fióktelepe (C-620/17; hierna: „arrest C-620/17”)

Beschikking van 18 december 2019, Hochtief (C-362/18; hierna: „arrest C-362/18”)

Arrest van 30 september 2003, Köbler (C-224/01; hierna: „arrest Köbler”)

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure in het hoofdgeding

- 1 Verzoekster heeft in 2012 een vordering ingesteld tegen een Hongaarse gemeente en haar burgemeester tot vergoeding van schade veroorzaakt in de uitoefening van overheidstaken. Haar vordering is door de Veszprémi Törvényszék (rechter in eerste aanleg Veszprém) bij vonnis van 2 juli 2014 afgewezen. Verzoekster heeft tegen dit vonnis hoger beroep ingesteld. In hoger beroep heeft de Győri Ítéltábla (rechter in tweede aanleg Győr) bij arrest van 3 december 2014 het vonnis van de rechter in eerste aanleg bevestigd. Verzoekster heeft cassatieberoep ingesteld tegen het in kracht van gewijsde gegane arrest. In cassatie heeft de Kúria het bestreden in kracht van gewijsde gegane arrest bij arrest van 9 september 2015 bevestigd met een aangepaste motivering.
- 2 Tegen het in kracht van gewijsde gegane arrest heeft verzoekster ook een verzoek tot herziening ingesteld (eerste herzieningsprocedure). De Veszprémi Törvényszék heeft het verzoek tot herziening als rechter in eerste aanleg ontvankelijk verklaard en het bestreden arrest, uitspraak doende ten gronde, bij beslissing van 19 juni 2017 bevestigd. Verzoekster heeft tegen dit vonnis hoger beroep ingesteld. In hoger beroep heeft de Győri Ítéltábla (rechter in tweede aanleg Győr) het verzoek tot herziening afgewezen als zijnde ongeschikt voor inhoudelijke behandeling, en het vonnis in herziening in eerste aanleg bij beschikking van 18 januari 2018 vernietigd.
- 3 Op 23 januari 2020 heeft verzoekster wederom een verzoek tot herziening ingediend tegen het in kracht van gewijsde gegane arrest (tweede herzieningsprocedure). Dit, op arrest C-620/17 en op beschikking C-362/18 gebaseerde verzoek tot herziening is door de Veszprémi Törvényszék als rechter in de eerste aanleg bij beschikking van 12 januari 2021 afgewezen met de motivering dat de aangevoerde beslissingen van het Hof niet waren geweest in het kader van het geding dat heeft geleid tot de definitieve uitspraak waartegen het verzoek tot herziening was ingediend, en dat zij evenmin zodanig nauw verweven waren met de in het hoofdgeding te beantwoorden vraag dat zij van invloed konden zijn op de beslechting van het hoofdgeding. De Győri Ítéltábla, waarbij verzoekster hoger beroep had ingesteld, heeft de afwijzende beschikking in eerste

aanleg op het verzoek tot herziening bij beschikking van 16 april 2021 bevestigd. In de motivering werd erop gewezen dat een arrest van het Hof in een prejudiciële procedure krachtens § 260, lid 1, onder a), en § 262/A, van het oude wetboek van burgerlijke rechtsvordering geen grond kan opleveren voor herziening.

- 4 Tegen deze achtergrond heeft verzoekster een vordering ingesteld tegen de Győri Ítéltábla, waarbij zij verzocht om deze rechter, die het verzoek tot herziening bij definitieve uitspraak had afgewezen, te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding van 305 284 545 HUF, te vermeerderen met rente en kosten, wegens schending van het Unierecht.
- 5 De Fővárosi Törvényszék (rechter in eerste aanleg voor de agglomeratie Boedapest, Hongarije) heeft als rechter in eerste aanleg de vordering van verzoekster bij vonnis van 3 juni 2024 afgewezen. Tegen dat vonnis heeft verzoekster hoger beroep ingesteld bij de Fővárosi ítéltábla (rechter in tweede aanleg Boedapest, Hongarije; hierna: „verwijzende rechter”), die het Hof om een prejudiciële beslissing heeft verzocht.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

- 6 Verzoekster beroept zich op artikel 4, lid 3, VEU en op de door het Hof in de arresten Frankovich (C-6/90 en C-9/90), Brasserie du pêcheur (C-46/93 en C-48/93) en Köbler (C-224/01) ontwikkelde aansprakelijkheid sui generis voor schade die is veroorzaakt door schending van het Unierecht door een rechterlijke instantie van een lidstaat.
- 7 In haar vordering tot schadevergoeding voert zij aan dat de gerechtelijke procedure in strijd is met de uitlegging die het Hof in de arresten C-620/17 en C-362/18 heeft gegeven. Zij betoogt dat de verwerende rechterlijke instantie, door de herziening niet toe te staan, niet heeft gezorgd voor de verenigbaarheid van de juridische situatie met het Unierecht zoals dat door het Hof in een eerder gewezen arrest was uitgelegd. Daarnaast voert zij aan dat de in laatste aanleg rechtsprekende verwerende rechter geen prejudiciële procedure heeft ingeleid met het oog op de uitlegging van de overwegingen van de arresten C-620/17 en C-362/18.

Redenen van de prejudiciële verwijzing

- 8 In de eerste en de derde vraag verzoekt de verwijzende rechter het Hof om het dictum van arrest C-620/17 en punt 2 van het dictum van beschikking C-362/18 nader uit te leggen, gelet op het conflict tussen de beginselen van gelijkwaardigheid, doeltreffendheid en voorrang van het Unierecht en de procedurele autonomie van de lidstaten.
- 9 De verwijzende rechter is van oordeel dat de arresten van het Hof ook onder de in § 260, lid 1, onder a), van het oude wetboek burgerlijke rechtsvordering bepaalde

definitieve rechterlijke beslissingen vallen tegen welke een verzoek tot herziening kan worden ingediend. In de rechtseenheidsbeslissing is met miskenning van deze uitlegging vastgesteld dat een arrest van het Hof in Hongarije niet als grondslag kan dienen voor een herziening die het kracht van gewijsde opheft, ook al bestaat die mogelijkheid op grond van definitieve uitspraken van andere nationale rechterlijke instanties en van de Alkotmánybíróság. Herziening is ook toegestaan op grond van een definitief arrest van de Kúria in cassatie, ondanks dat in de procedure voor de Kúria geen bewijsprocedure is toegestaan (§ 275 en § 422 van het oude wetboek burgerlijke rechtsvordering).

- 10 De verwijzende rechter heeft twijfels over de toepasselijkheid en de bindende werking van de in arrest C-620/17 en beschikking C-362/18 uiteengezette uitlegging omdat de Europese Unie geen wetgevende bevoegdheid heeft op het gebied van het nationale procesrecht (arrest Călin, C-676/17, EU:C:2019:700, punten 26 en 27). De vaststelling van de inhoud en de uitlegging van het nationale recht vallen krachtens de procedurele autonomie van de lidstaten niet onder de bevoegdheid van het Hof. In het kader van de prejudiciële procedure staat het niet aan het Hof om zich uit te spreken over de verenigbaarheid van bepalingen van nationaal recht of een nationale praktijk met het Unierecht.
- 11 Volgens vaste rechtspraak van het Hof (arrest Agroconsulting-04, C-93/12, EU:C:2013:432, punt 35 en de aldaar aangehaalde rechtspraak) is het krachtens het beginsel van procedurele autonomie van de lidstaten een aangelegenheid van de interne rechtsorde van elke lidstaat om te voorzien in een buitengewoon beroep dat het gezag van gewijsde opheft, in de voorwaarden voor toekenning van een beroep tot herziening en in de bevoegdheid die ter verzekering van de eenheid van de rechtspraak aan de hoogste rechterlijke instantie is toegekend. De vragen van de verwijzende rechter hebben geen betrekking op deze nationale autonomie en de grenzen ervan, daarover zijn geen twijfels bij hem gerezen.
- 12 Het Hof heeft in zijn rechtspraak (arrest Pannon Gép Centrum, C-368/09, EU:C:2010:441, punt 28), evenwel geoordeeld dat het bevoegd is om de verwijzende rechter alle uitleggingsgegevens met betrekking tot het Unierecht te verschaffen die hem in staat stellen die verenigbaarheid te beoordelen bij de beslechting van de bij hem aanhangige zaak.
- 13 In dit geval heeft de Kúria de rechterlijke instanties, waaronder de verwijzende rechter, op grond van het autonome nationale procesrecht de mogelijkheid ontnomen om de in de arresten C-620/17 en C-362/18 uiteengezette criteria te onderzoeken. Hierdoor heeft zij een in inhoudelijke zin andere betekenis gegeven aan de uitlegging die het Hof in de twee aangehaalde arresten heeft gegeven en heeft zij zich bovendien uitgesproken over de reikwijdte van de beslissingen van het Hof.
- 14 De uniforme toepassing van het Unierecht en de eerbiediging van het uitleggingsmonopolie van het Hof worden in het stelsel van gedecentraliseerde toepassing van de regels van de Unie gewaarborgd door de prejudiciële procedure.

Bovendien valt de uitlegging van de handelingen van de organen van de Unie, en dus van de arresten van het Hof, krachtens artikel 267, onder b), VWEU eveneens onder de exclusieve bevoegdheid van het Hof.

- 15 Gelet op het voorgaande heeft de verwijzende rechter gerechtvaardigde twijfel of het in voorkomend geval aan de Kúria, het Hof of de aangezochte rechter staat om zich binnen de kaders van het nationale recht uit te spreken over de ontvankelijkheid van het verzoek om herziening, en of de toepassing van de in arrest C-620/17 en beschikking C-362/18 geformuleerde beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid in absolute zin verplicht is.
- 16 De in het kader van de procedurele autonomie van de lidstaten ontwikkelde rechtsfiguren zijn ook bedoeld om de bescherming te verzekeren van de rechten die de justitiabelen aan het Unierecht ontleen. De op basis van de rechtspraak van het Hof (arrest Impact, C-268/06, EU:C:2008.223, punt 46 en aldaar aangehaalde rechtspraak) ontwikkelde beginselen van gelijkwaardigheid en doeltreffendheid kunnen de inhoud van de regels van de lidstaten wijzigen of buiten toepassing laten.
- 17 Op het gebied van de bescherming van de rechten die de justitiabelen aan het Unierecht ontleen, impliceert het gelijkwaardigheidsbeginsel volgens de rechtspraak van het Hof (arrest Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León, C-413/12, EU:C:2013:800, punt 30) dat de nationale procedureregels voor de herziening die het gezag van gewijsde opheft niet ongunstiger mogen zijn in het geval van arresten van het Hof dan welke gelden voor soortgelijke definitieve beslissingen naar nationaal recht. Volgens de verwijzende rechter zijn de beslissingen van de Kúria en de Alkotmánybíróság dergelijke definitieve beslissingen, en als dat het geval is, voorziet § 262/A van het oude wetboek burgerlijke rechtsvordering als regel van nationaal recht in de verplichting om herziening zonder enig nader onderzoek mogelijk te maken. Gelet hierop heeft de verwijzende rechter twijfels of de aangehaalde rechtseenheidsbeslissing van de Kúria in overeenstemming is met het gelijkwaardigheidsbeginsel.
- 18 Krachtens het doeltreffendheidsbeginsel mogen het nationale recht en de voor de rechterlijke instanties bindende uitlegging ervan door de Kúria de uitoefening van de door de rechtsorde van de Europese Unie verleende rechten in de praktijk niet onmogelijk maken (arrest Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León, C-413/12). Ook wat betreft het doeltreffendheidsbeginsel heeft de verwijzende rechter twijfels over de rechtseenheidsbeslissing.
- 19 De tweede vraag, die afhangt van het antwoord op de eerste vraag, heeft betrekking op de procedurele regeling van de procedurele autonomie van de lidstaten.
- 20 Vanuit dogmatisch oogpunt kan een onderscheid worden gemaakt tussen de toelaatbaarheid van herziening en de ontvankelijkheid van het verzoek tot

herziening in een concreet geval. In het kader van het onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot herziening moet onder meer worden nagegaan of er sprake is van nieuwe feiten waarover nog geen uitspraak is gedaan in de zin van het arrest Hof.

- 21 De verwijzende rechter vraagt zich af of het Hof bij uitsluiting bevoegd is om vast te stellen of in het kader van de uitlegging of de beoordeling van de geldigheid van het Unierecht het Hof bevoegd is om nieuwe rechtsfeiten vast te stellen, of dat de nationale rechter bevoegd is om vast te stellen dat dat niet het geval is. Hij vraagt zich ook af of op basis van de uitlegging van het Unierecht een situatie kan ontstaan waarin een partij ter verdediging van een aan het Unierecht ontleend recht (nieuwe) feiten aandraagt waarvan hij ten tijde van het hoedgeding niet op de hoogte was.
- 22 In de rechtseenheidsbeslissing wordt benadrukt dat herziening naar nationaal recht geldt als een nieuw feit, maar dat het Hof niet bevoegd is om in de voor hem aanhangige procedure feiten vast te stellen. De rechtseenheidsbeslissing geeft echter geen definitie van het begrip „feit” en behandelt evenmin de specifieke gevallen van herziening.
- 23 In juridische zin wordt onder feiten verstaan rechtsfeiten die een recht doen ontstaan of wijzigen of een rechtsbetrekking doen eindigen. Volgens de verwijzende rechter sluit het feit dat het Hof geen bewijsprocedure voert niet uit dat er in het kader van het privaatrecht feiten worden vastgesteld. Het Hof kan immers bij de uitlegging van het Unierecht ook zonder bewijsprocedure rechtens relevante omstandigheden vaststellen of benadrukken, die in een andere procedure wel als rechtsfeiten kunnen worden aangemerkt. Volgens de verwijzende rechter is het ook niet uitgesloten dat een uitlegging of een beslissing van het Hof inzake de geldigheid van het Unierecht leidt tot een nieuwe juridische situatie waarin een partij op basis van het arrest van het Hof zich kan beroepen op een nieuw feit waarvan hij voordien (in het hoedgeding) niet wist dat het relevant was.
- 24 Naar het oordeel van de verwijzende rechter is het Hof bevoegd om de vraag te beantwoorden of het Hof in zijn arrest in het kader van de uitlegging, en in het bijzonder bij de uitlegging van Unierechtelijke bepalingen met een open feitelijke omschrijving, nieuwe rechtsfeiten kan vaststellen.
- 25 De taak van het Hof om het Unierecht uit te leggen is bovendien vergelijkbaar met die van de Kúria in cassatie. In het kader van de cassatieprocedure is de Kúria namelijk niet bevoegd tot bewijsverkrijging of tot de vaststelling van nieuwe feiten, maar herstelt zij een schending van een regel van materieel en/of procedureel recht in een eerder gewezen vonnis door een juiste uitlegging van het in casu toegepaste recht op basis van de feiten zoals die zijn vastgesteld in het betreffende in het kracht van gewijsde gegane vonnis. Krachtens § 275, onder a), van het oude wetboek burgerlijk procesrecht kan een arrest van de Kúria de grondslag vormen om herziening die de kracht van gewijsde opheft mogelijk te

maken en, indien voldaan is aan de andere wettelijke voorwaarden, het verzoek tot herziening ontvankelijk te verklaren.

- 26 De vierde vraag is afhankelijk van de inhoud van het antwoord op de eerste en de derde vraag. Wanneer de verwijzende rechter op grond van arrest C-620/17 en beschikking C-362/18 in de voorliggende schadevergoedingszaak moet nagaan of verzoekster in staat is gesteld om op basis van een beslissing van het Hof een verzoek tot herziening in te dienen, dan kan de aangehaalde bepaling van de naar nationaal recht verplicht toepasbare rechtseenheidsbeslissing de nationale rechter toch niet binden.
- 27 Het vereiste van een Unierechtconforme uitlegging houdt voor de nationale rechterlijke instanties de verplichting in om in voorkomend geval vaste rechtspraak te wijzigen wanneer deze berust op een uitlegging van het nationale recht die onverenigbaar is met de doelstellingen van het Unierecht. Bijgevolg kan een nationale rechter niet op goede gronden oordelen dat hij een nationale bepaling niet in overeenstemming met het Unierecht kan uitleggen op de enkele grond dat deze bepaling tot dan toe steeds is uitgelegd op een wijze die onverenigbaar is met dit recht (conclusie van advocaat-generaal Juliane Kokott in de zaak Heureka Group [Online-vergelijkingsdiensten] zaak C-605/21, ECLI:EU:C:2023:695, punt 81). Dit alles roept de vraag op of de aangezochte rechter verplicht is om de bindende rechtseenheidsbeslissing te volgen, ook al is hij van oordeel dat deze niet in overeenstemming is met het Unierecht.
- 28 In de uitoefening van de hem bij artikel 267 VWEU verleende bevoegdheid verklaart en preciseert de uitlegging die het Hof aan een voorschrift van Unierecht geeft, de betekenis en de strekking van dat voorschrift zoals het sedert het tijdstip van de inwerkingtreding ervan moet of had moeten worden verstaan en toegepast. Hieruit volgt dat het aldus uitgelegde voorschrift door de rechter ook kan en moet worden toegepast op rechtsbetrekkingen die zijn ontstaan en tot stand gekomen vóór het arrest waarbij op het verzoek om uitlegging wordt beslist (arrest RWE Vertrieb, C-92/11, ECLI:EU:C:2013:180, punt 58).